

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De remissione arce. cap. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Regū Primi

nens ad israel, quā vocat iosephus cīuitatē ampheolbenitis. Isreal qz egressus est in p̄ lium iuxta lapidē adiutorij qd p̄ prolepsim dictū est, id est, per anticipationē, postea patetib; r vīctus est israel, r ceciderit de eo quā si quattuor milia vīroz: r dixerūt seniores, Afferamus de silo arcām dñi sedētis super cherubin. Qd idō dīcūt est sicut i psalmo, Qui sedes sup̄ cherubin, quā gloria dñi ibi qīng apparet. Et tulerūt arcām: r luerunt cum ea duo filii heli Nam r phinees tā fun gebatur officio patris sui, r acceperāt man datū ab heli, ne forte redirent ad euā sine arca, r timuerunt philistīm: r acrīus pugnauerūt fugītēs israel, r cesa sunt ex eo, xxx. milia peditum, r arca domīni capta est: r duo filii heli morui sunt. Cucurrit autē puer ben īamita et acie, r indicauit in silo quod factū fuerat. Heli autem se debat contra viā que ducebat ad caltra spectās, id est auscultas. Jam enim cecus erat vt tradunt hebrei, id ē nō cecutīs. Qui audita strage poplī r mor te filiorum quiēuit. Cum autem audisset arcam captam cecidit retrōsum: r fractis cer vīcībus expīravit. Nurus autem eius vīor phinees pregnans erat: r p̄e dolore incurvauit se r peperit filium, vīj, mensum: vt dīcī iosephus, r vocauit eum icaboth, id ē, in gloriū dicens. Traſlata est gloria domīni d̄ isrl. Porro heli iudicauit israel, xl, aīts Lui concordat iosephus, lx, vero r paralipomenon dīcūt, xx. Potest dici q̄ post lamsōnem, xx, anni auxerunt sine iudice, q̄ aggrediti sunt annis quibus iudicauit heli. Qui dam tamē dicunt, xx, annos quib; iudicauit samuel aggregandos annis heli mīfī sui. Sed verius anni samuelis cum annis saus̄ lis ascrībunt. Sane potuit fieri vt heli factus iudec̄ trāstulerit sacerdotium de domo eleazar Eleazar qdem succedit phinees. Cui successit abizer, cui successit buzi, cui successit ozi, r traſlatū est sacerdotiū.

Incidentia.

In dieb; heli fuit tertius rex latīnoꝝ siluis us postbūm fili⁹ enē r lauīte, a q̄ deinceps latīni reges silui⁹ denotati sunt. Hūc ascant̄ us berēdē reliq̄, adhuc pūulo filio suo insilio, a quo iūlorū familla r originē traxit r nomen. Hector⁹ fili⁹ illū reperūt, expulsis posteris nestoris,

Deremissione arce, Caplīm, VII,

Ulerunt autē

t philistīci arcā dñi in azotū r stā
tuerūt eam iuxta dagon, q̄ tro
pheū r surgētes dīluculo iuenerūt dagon p̄
stratū in terra aī arcā, r q̄si adorantez: vt dī
osephus, r restituerūt eū in locū suū. Rur
sus mane sequēte iuenerūt eū p̄stratum, ca
put & man⁹ eius abscise a truncō faciebat
sup̄ līmē. Ob hoc nullus īgrediēs templū
in azoto calcat super līmen vīcō in hodiernū
diē, r aggrauata est manus domīni super
azotos, r percussit eos in secretiori parte na
tūm, r cōputrescebant prominentes extales
eorum. Quod iosephus dīcit factum ex crū
deli passiōe dīsenterie, ita vt putrefacta ege
rerent intestīna, r mures ebullīentes d̄ agrī
corodebat extales eorum, r satrapis cōno
catis dixerūt ad eos, Quid faciem⁹ de arca.
Qui dixerūt, Circūducatur. Quocunq; au
tez circūducebatur percutiebat om̄es in po
sterioribus, r fecerunt sibi sedes pellīceas, r
convenientes p̄incipes quīng vībūm: tra
ctabant quid factū essent, r erāt qui diceret
causam passionū factam per arcām, alij p
casum, alij per corruptionē aeris r fructū
terre. Dixerūt autē lacerdotes r dīlūni. Cur
aggrauatis cor vestrum sicut pharao r egyptus.
Remittite arcām sed nō vacuam. Res
ponite in capsella iuxta arcām quīng anos
aureos, r quīng mures aureos p̄ numero
cīuitatū que percusse sunt. Iosephus tamē
dīcit, v. simulacra hominū aurea, r poneatis
arcām super plaustrum nouum, r coniunge
tis duas vaccas fetas, quib; non est imposi
tum īgūm, r vitulos earum recludetis dos
mi, r si recto itinerē ascendant contra bethsā
mes, ipa fecit nobis hoc malū, alioquin cas
su factum est. Ibant autē vacce mugītes in
dīrectū, nec dīclīnātes ad dextrām nec ad
sinistrā p̄ viā que ducit bethsāmes, r hec est
vna sacerdotalium civitatum in tribū bēta
mīn. Est altera bethsāmes in tribū neptā
lim. Porro bethsāmite metebant trīticū
r venit plaustrum in agrū iōsue bethsāmite
r stetit ibi. Et posuerūt arcā sup̄ lapidē gran
dem quem putant hebrei fuisse aram edifica
tam ab abraam, r capsellam que erat iuxta
eā, r dīciderūt lenīte ligna plaustrī r vaccas
posuerūt sup̄ ea ī holocaustū dño. Vīri q̄nt
bethsāmite obtulerūt holocausta r victimas ī

n. 4

Historia libri

die illa, Afferunt quidam quinque tam esse ciuitates philistium, et ideo quinq[ue] tam mississe annos aureos, et quinq[ue] mures. Sed in sequentibus legis sicut legatus ciuitas philistinoꝝ. Unde melius videt quod dicit Isidorus quinq[ue] fuisse tam metropoles, et quecum obtulit anno aureum, et munera. Alle soli mures obtulerunt usque ad abel magnum. Sicut quod posuerunt arca domini. Et videtur hec lira sonare quod abel sit nomen lapidis super quem posita fuit arca. Alij assertunt ciuitatem que tunc bethsames dicebantur, quod postea dicta est abel, quod interpretatur lucius, propter locum beris samitarum qui securus est. Et additum est magnum: ad differentiam alterius abel: que in sequentibus abela dicitur, ubi sapientis mulier exclamavit ad ioab. Qui in terram interrogat introgreditur in abela, et tunc legitur super quem posuerunt arcam. Quoniam volebat eam ioab capte ut sit sensus, non licet destruere, quod omnes in ea capiunt consilium faciendoꝝ.

cussi se de bethsamensis, lxx, viri, et lamia plebis: eo quod vidissent arcam nudam. Eredunq[ue] aut illi, lxx, deposituisse arcam cum non essent sacerdotes. Si queritur: cur ergo mortui non sunt philistei quosque videtur arcam, potest dici quod non peccauerunt videndo quibus non erat philistium videre. Timentes autem bethsamite misericorditer ad viros cariathiarum ut reducerent ad se arcam. Qui reduxerunt eam tulerunt eam in domum amicinad viri iusti in gabaa, et eleazar filius eius sacerdotem in statuerunt in custodia arce, et fuit ibi, x, annis usque ad octauum regni saulius quod ipse tulit eam in castra. Manserat autem apud philisteos, viij, mensibus, et tunc quenam Israel post dominum sedata ira domini super eos.

Exorante samuele vicit Israel philistium, Caplin, VIII.
Quid attendes?

Samuel et videns eos fiduciam in domino ait. Ascendamus in masphat ut ore probemus. Cumque ascenderint in masphat, effun-

dent aquam coram domino in qua maledicta gesta erant quia si idolatra bisbebat labia et adhucerebant sibi inseparabiliter, sorte in signum fedes, sicut fecit ioseph, et iudicauit eos sibi samuel. docuit eos iudicia dei. Quidam tamen assertunt samuel quoddam idolum redegit in puluerem, et mixtum dedisse populo ad bibendum, et in barbis coquendis iudicasse reos idolatrie a non reis, sicut quando fecit moyses. Et audierunt philistium congregatum Israel esse inerme in masphat, et armis ascenderunt aduersus eos, et timores Israel dixit ad samuel. Clama pro nobis ad dominum et obtulit samuel lacentem agnum in holocaustum. Et dum clamaret samuel ad dominum intus est plenus, et intonuit dominus fragore magno super philisteos ut morta esset terra, et per loca padebat hiatus, et philistei in fuga versi celi sunt a filiis Israel qui percusserunt eos usque ad terminos terre sue. Tulusque samuel lapide, et posuit eum in terminis, et vocauit nomine loci illius lapis auctorij. Nec apposuerunt ultra philistium, ut intraret terminos Israel, dum vinceret samuel. Iudicabat itaque samuel populus in bethel et galgal, et masphat circuibus per singulos annos et recretabat in ramatha, et edificauit ibi altare, sed sibi iudicabat israel. Tres ille ciuitates famose erant bethel, per somnum iacob et galgal, per circuissionem iordanum, et masphat propter frequentia ioseph, et ascenderebat ad eas samuel vicissim in tribus solenitatibus hebdomadariis, et iudicauit sibi populum. Alijs diebus ascenderebat ad eum populum in ramatha ad iudicandum.

Ex israel petit regem, Caplin, IX.

Im autem servis

et samuel posuit filios suos iob et abi, alterum in bethel, alterum in bersabee ut sibi sedentes iudicaret populus. Qui declinaverunt per auariciam et querenter iudicium. Quod non ferens populus dixit ad samuel. Da nobis regem ut iudicet nos sicut ceteri gentes habent. Non grauerit tulit samuel propter iniuriam sibi iusticiam circa odium regis. Cumque posulisset dominum ait ei dominus. Audi vocem populi, nec se tam abiecerunt super me, ne regnum super eos. Veruntam predice eis ins regis super eos. Et ait samuel ad populum. Hoc erit ins regis. Filios vros faciet sibi filios suos, equeites et percursorum agricultores et fabros armorum, filias vias faciet virginarias, et coquistras et panificas. Seruos vestros et ancillas et iumenta ponet in ope suo.